



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84
10 000 Zagreb

Posl.br. P-2664/2024-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Borni Pešku, u pravnoj stvari tužitelja Stipe Martića iz Novaki, Videkovići 24a, OIB: 24442476301, kojeg zastupa pun. Mirela Hajdarević, odv. u Zagrebu, protiv tuženika Porsche leasing d.o.o. iz Zagreba, Velimira Škorpika 21, OIB: 90275854576, kojeg zastupa pun. Tomislav Bulić, odv. u OD Stefanović, Krvavica, Bulić i Pletikosa d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. travnja 2026. u prisutnosti tužitelja i pun. tužitelja i punomoćnika tuženika, 27. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka odredba Ugovora o kreditu broj 21218 od 31.08.2006. g. koji su sklopili tužitelj Stipo Martić iz Novaka, Sv. Nedelja, Videkovići 24 A, OIB: 24442476301 kao korisnik kredita i tuženik PORSCHE LEASING d.o.o., Velimira Škorpika 21, Zagreb, OIB: 90275854576 kao kreditor, u dijelu čl. 5. Uvjeta tom ugovoru kojim je ugovoreno da se sve novčane obveze koje proizlaze iz Ugovora, ako su izražene u CHF, ispunjavaju plaćanjem u kunama prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, za CHF vrijedećem na dan plaćanja.

II Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka odredba Ugovora o kreditu broj 21218 od 31.08.2006. g. koji su sklopili tužitelj Stipo Martić iz Novaka, Sv. Nedelja, Videkovići 24 A, OIB: 24442476301 kao korisnik kredita i tuženik PORSCHE LEASING d.o.o., Velimira Škorpika 21, Zagreb, OIB: 90275854576 kao kreditor, u dijelu čl. 9. Uvjeta tom ugovoru kojim je ugovoreno da visina mjesečnih obroka podliježe prilagodbi zbog, između ostalog, promjene uvjeta refinanciranja te da tuženik može jednostrano promijeniti godišnju kamatnu stopa na kredit, kao i efektivnu godišnju kamatnu stopu na kredit.

III Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka odredba Ugovora o kreditu broj 21218 od 31.08.2006. g. koji su sklopili tužitelj Stipo Martić iz Novaka, Sv. Nedelja, Videkovići 24 A, OIB: 24442476301 kao korisnik kredita i tuženik PORSCHE LEASING d.o.o., Velimira Škorpika 21, Zagreb, OIB: 90275854576 kao kreditor, u dijelu točke II. Ugovora u kojima je navedeno da su u iznos kredita uključeni troškovi zaključenja ugovora, u dijelu točke III. Ugovora u kojoj je navedeno da troškovi zaključenja Ugovora (uklj. 22% PDV) iznose 806,07 CHF i da su obuhvaćeni iznosom kredita iz toč. II. Ugovora, te u dijelu čl. 3.2. Uvjeta tom ugovoru o kreditu koji se navodi da će se iznos kredita umanjiti za troškove zaključenja Ugovora navedene u toč. III. Ugovora.

IV Nalaže se PORSCHE LEASING d.o.o., Velimira Škorpika 21, Zagreb, OIB: 90275854576 da tužitelju Stipo Martić iz Novaka, Sv. Nedelja, Videkovići 24 A, OIB: 24442476301 isplati iznos od 2.665,62 EUR sa zakonskom zateznom kamatom

na iznos od 1,52 € od 1.10.2006.
na iznos od 0,17 € od 1.4.2008.
na iznos od 1,00 € od 1.11.2008.
na iznos od 4,39 € od 1.12.2008.
na iznos od 16,16 € od 1.2.2009.
na iznos od 17,67 € od 1.3.2009.
na iznos od 9,42 € od 1.4.2009.
na iznos od 11,79 € od 1.5.2009.
na iznos od 12,55 € od 1.6.2009.
na iznos od 8,81 € od 1.7.2009.
na iznos od 9,70 € od 1.8.2009.
na iznos od 7,64 € od 1.9.2009.
na iznos od 8,11 € od 1.10.2009.
na iznos od 6,16 € od 1.11.2009.
na iznos od 10,09 € od 1.12.2009.
na iznos od 9,57 € od 1.1.2010.
na iznos od 13,75 € od 1.2.2010.
na iznos od 15,36 € od 1.3.2010.
na iznos od 16,65 € od 1.4.2010.
na iznos od 19,19 € od 1.5.2010.
na iznos od 23,90 € od 1.6.2010.
na iznos od 27,10 € od 1.7.2010.
na iznos od 32,14 € od 1.8.2010.
na iznos od 35,02 € od 1.9.2010.
na iznos od 38,99 € od 1.10.2010.
na iznos od 37,52 € od 1.11.2010.
na iznos od 39,71 € od 1.12.2010.
na iznos od 50,42 € od 1.1.2011.
na iznos od 49,95 € od 1.2.2011.
na iznos od 49,36 € od 1.3.2011.

na iznos od 54,70 € od 1.4.2011.
na iznos od 48,16 € od 1.5.2011.
na iznos od 54,46 € od 1.6.2011.
na iznos od 64,85 € od 1.7.2011.
na iznos od 80,09 € od 1.8.2011.
na iznos od 90,31 € od 1.9.2011.
na iznos od 71,31 € od 1.10.2011.
na iznos od 64,45 € od 1.11.2011.
na iznos od 64,53 € od 1.12.2011.
na iznos od 69,64 € od 1.1.2012.
na iznos od 74,25 € od 1.2.2012.
na iznos od 75,19 € od 1.3.2012.
na iznos od 73,19 € od 1.4.2012.
na iznos od 72,96 € od 1.5.2012.
na iznos od 75,04 € od 1.6.2012.
na iznos od 75,26 € od 1.7.2012.
na iznos od 73,24 € od 1.8.2012.
na iznos od 71,96 € od 1.9.2012.
na iznos od 67,91 € od 1.10.2012.
na iznos od 73,06 € od 1.11.2012.
na iznos od 73,90 € od 1.12.2012.
na iznos od 73,16 € od 1.1.2013.
na iznos od 65,22 € od 1.2.2013.
na iznos od 68,89 € od 1.3.2013.
na iznos od 69,59 € od 1.4.2013.
na iznos od 73,77 € od 1.5.2013.
na iznos od 64,74 € od 1.6.2013.
na iznos od 65,37 € od 1.7.2013.
na iznos od 66,61 € od 1.8.2013.
na iznos od 66,00 € od 1.9.2013.

do 31. prosinca 2007. godine prema kamatnoj stopi koju određuje Zakon o kamatama i važeća Uredba o visini zakonske zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. godine do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. godine prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 31. prosinca 2024. godine po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine sve u roku 15 dana.

V Nalaže se PORSCHE LEASING d.o.o., Velimira Škorpika 21, Zagreb, OIB: 90275854576 da tužitelju Stipo Martić iz Novaka, Sv. Nedelja, Videkovići 24 A, OIB: 24442476301 isplati iznos od 775,24 EUR sa zakonskom zateznom kamatom:

na iznos od 4,58 € od 1.2.2007.
na iznos od 4,56 € od 1.3.2007.
na iznos od 4,60 € od 1.4.2007.
na iznos od 4,54 € od 1.5.2007.
na iznos od 4,45 € od 1.6.2007.
na iznos od 4,44 € od 1.7.2007.
na iznos od 8,75 € od 1.8.2007.
na iznos od 8,95 € od 1.9.2007.
na iznos od 8,87 € od 1.10.2007.
na iznos od 8,70 € od 1.11.2007.
na iznos od 8,92 € od 1.12.2007.
na iznos od 8,75 € od 1.1.2008.
na iznos od 9,04 € od 1.2.2008.
na iznos od 8,97 € od 1.3.2008.
na iznos od 9,27 € od 1.4.2008.
na iznos od 9,05 € od 1.5.2008.
na iznos od 8,84 € od 1.6.2008.
na iznos od 8,93 € od 1.7.2008.
na iznos od 8,97 € od 1.8.2008.
na iznos od 8,83 € od 1.9.2008.
na iznos od 8,98 € od 1.10.2008.
na iznos od 9,30 € od 1.11.2008.
na iznos od 9,44 € od 1.12.2008.
na iznos od 9,10 € od 1.1.2009.
na iznos od 9,96 € od 1.2.2009.
na iznos od 10,03 € od 1.3.2009.
na iznos od 9,66 € od 1.4.2009.
na iznos od 9,77 € od 1.5.2009.
na iznos od 9,80 € od 1.6.2009.
na iznos od 9,64 € od 1.7.2009.
na iznos od 9,68 € od 1.8.2009.
na iznos od 9,74 € od 1.9.2009.
na iznos od 9,77 € od 1.10.2009.
na iznos od 9,68 € od 1.11.2009.
na iznos od 9,86 € od 1.12.2009.
na iznos od 7,65 € od 1.1.2010.
na iznos od 8,94 € od 1.2.2010.

na iznos od 9,01 € od 1.3.2010.
na iznos od 9,06 € od 1.4.2010.
na iznos od 9,16 € od 1.5.2010.
na iznos od 9,35 € od 1.6.2010.
na iznos od 9,48 € od 1.7.2010.
na iznos od 9,68 € od 1.8.2010.
na iznos od 9,80 € od 1.9.2010.
na iznos od 9,96 € od 1.10.2010.
na iznos od 9,90 € od 1.11.2010.
na iznos od 9,99 € od 1.12.2010.
na iznos od 10,42 € od 1.1.2011.
na iznos od 10,40 € od 1.2.2011.
na iznos od 10,38 € od 1.3.2011.
na iznos od 10,59 € od 1.4.2011.
na iznos od 10,33 € od 1.5.2011.
na iznos od 10,58 € od 1.6.2011.
na iznos od 11,00 € od 1.7.2011.
na iznos od 11,62 € od 1.8.2011.
na iznos od 12,03 € od 1.9.2011.
na iznos od 11,27 € od 1.10.2011.
na iznos od 10,99 € od 1.11.2011.
na iznos od 10,99 € od 1.12.2011.
na iznos od 11,20 € od 1.1.2012.
na iznos od 11,38 € od 1.2.2012.
na iznos od 11,42 € od 1.3.2012.
na iznos od 11,34 € od 1.4.2012.
na iznos od 11,33 € od 1.5.2012.
na iznos od 11,42 € od 1.6.2012.
na iznos od 11,42 € od 1.7.2012.
na iznos od 11,34 € od 1.8.2012.
na iznos od 11,29 € od 1.9.2012.
na iznos od 11,13 € od 1.10.2012.
na iznos od 11,34 € od 1.11.2012.
na iznos od 11,37 € od 1.12.2012.
na iznos od 11,34 € od 1.1.2013.
na iznos od 11,02 € od 1.2.2013.
na iznos od 11,17 € od 1.3.2013.
na iznos od 11,20 € od 1.4.2013.
na iznos od 11,37 € od 1.5.2013.
na iznos od 11,00 € od 1.6.2013.
na iznos od 11,03 € od 1.7.2013.
na iznos od 11,08 € od 1.8.2013.
na iznos od 11,05 € od 1.9.2013.

do 31. prosinca 2007. godine prema kamatnoj stopi koju određuje Zakon o kamatama i važeća Uredba o visini zakonske zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. godine do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. godine prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 31. prosinca 2024. godine po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine sve u roku 15 dana.

VI Nalaže se PORSCHE LEASING d.o.o., Velimira Škorpika 21, Zagreb, OIB: 90275854576 da tužitelju Stipo Martić iz Novaka, Sv. Nedelja, Videkovići 24 A, OIB: 24442476301 isplati iznos od 502,46 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 07. rujna 2006. do 31. prosinca 2007. godine prema kamatnoj stopi koju određuje Zakon o kamatama i važeća Uredba o visini zakonske zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. godine do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. godine prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 31. prosinca 2024. godine po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine sve u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

I Dopušta se preinaka tužbe od 15. siječnja 2026.

II Nalaže se tuženiku platiti tužiteljici parnični trošak u iznosu od 1.628,21 EUR uvećano za zatezne kamate koje teku od 27. svibnja 2026. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 31. kolovoza 2006. kao potrošač, u svrhu kupovine osobnog automobila, sklopio s tuženikom Ugovor o kreditu broj 21218 na iznos od 28.462,56 CHF u kunsjoj protuvrijednosti obračunato prema prodajnom tečaju za CHF Raiffeisen Bank Austria d.d. važećem na dan plaćanja, s rokom otplate od 84 mjeseca od dana stavljanja kredita u otplatu, koji je otplaćen. Tuženik mu prilikom sklapanja ugovora nije prezentirao moguće rizike nekontroliranog rasta tečaja CHF, kao i uvećanja mjesečnog anuiteta uslijed rasta tečaja. Naprotiv, ovaj mu je kredit ponuđen kao najpovoljniji kredit s najnižom kamatnom stopom. Značenje neravnoteže zbog valutne klauzule u CHF tim je veće, što tužitelj kao prosječni potrošač nije mogao znati za rizik tečaja CHF, misleći da je svaka strana sklapanjem ugovora prihvatila samo opći valutni rizik. Tuženik je postupio suprotno načelu savjesnosti i poštenja ponudivši tužitelju ugovor s elementima o kojima tužitelj nije mogao pregovarati, već mu je ponuđen po sistemu "uzmi ili ostavi", bez da je tužitelj upoznat s mogućnošću rasta CHF. Osim toga, u ugovoru o kreditu sadržana je i nezakonita odredba o troškovima zaključenja ugovora kojeg je tužitelj 06. rujna 2006. platio u iznosu od 502,46 EUR, o kojoj se također nije pojedinačno pregovaralo, već je navedena u unaprijed formuliranom ugovoru, a na njezin sadržaj tužitelj nije mogao utjecati. Slijedom navedenog predlaže sudu naložiti tuženiku isplatiti joj iznos s osnove valutne klauzule i promjenjive kamatne stope, te tzv. ulazne naknade, kao i troškove parničnog postupka s pripadajućim zateznim kamatama. Kao dokaz svojim navodima prilaže predmetni ugovor, račun Porsche Inter Auto d.o.o., račun tuženika, specifikaciju uplata, promjene kamatne stope, početni otplatni plan, konačni otplatni plan, dopise tužitelja i tuženika, predlaže saslušanje tužitelja i fin.vještačenje.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor zastare i nedostatak aktivne legitimacije. Osporava da bi predmetne ugovorna odredbe bile nepoštene i time ništetne. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnih troškova. Kao dokaz svojim navodima prilaže izjavu area managera.

3. Podneskom od 15. siječnja 2026. tužitelj je nakon financijskog vještačenja konačno uredio tužbeni zahtjev, tako da na ime razlike s osnove valutne klauzule potražuje iznos od 2.665,62 EUR, a na ime razlike s osnove promjene kamatne stope potražuje iznos od 775,24 EUR, odnosno ukupno na ime razlike s osnove valutne klauzule i promjene kamatne stope potražuje iznos od 3.440,86 EUR, dok je prvotnim tužbenim zahtjevom potraživao iznos od 3.318,07 EUR, odnosno tužitelj je povećao tužbeni zahtjev.

3.1. Sud je sukladno odredbi čl. 190. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 11720/03., 55/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023., dalje: ZPP) dopustio preinaku s obzirom se tuženik podneskom od 17. ožujka 2026. upustio u raspravljanje o glavnoj stvari a nije se protivio preinaci tužbe. Isti se u navedenom podnesku protivio

djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva, međutim ovdje se ne radi o povlačenju već preinaci tužbenog zahtjeva. Stoga je odlučeno kao u točki I izreke rješenja.

4. U provedenom dokaznom postupku sud je pročitao račun tuženika (list 9), račun Porsche Inter Auto d.o.o. (list 10), promjenu kamatne stope (list 11), konačni plan otplate (list 13-14), specifikaciju uplata (list 15-21), početni plan otplate (list 23-25), Ugovor o kreditu br. 21218 (list 26-29), proveo financijsko vještačenje po sud.vještaku Darku Prpiću (list 140-149), te saslušao tužitelja (list 164-165).

4.1. Ostale dokaze nije izveo s obzirom nisu bili relevantni za utvrđivanje bitnih činjenica, a stranke su na zadnjem ročištu izjavile da nemaju nikakvih dokaznih prijedloga, te su predložile zaključenje glavne rasprave. Isto tako pisanu izjavu svjedoka Marija Perkovića sud nije prihvatio kao dokaz prije svega jer ovakav dokaz nije u skladu s odredbama ZPP-a, prema kojima se svjedoci saslušavaju neposredno na sudu. S druge strane, ni iz čega ne proizlazi da je upravo Mario Perković sudjelovao u sklapanju ugovora koji je predmet ovoga spora.

5. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnim odredbi ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula u CHF i u dijelu u kojem je ugovoren promjenjiva kamatna stopa, te u dijelu u kojem je ugovorena tzv. ulazna naknada, te zahtjev za isplatu više plaćenih iznosa, te iznosa tzv. ulazne naknade.

6.1. Nije sporno da je tuženik s tužiteljem (kao korisnikom kredita) sklopio Ugovor o kreditu, broj: 21218 te da je na temelju tog Ugovora tuženik odobrio i isplatio kredit za kupnju novog vozila u iznosu 28.462,56 CHF u kunsnoj protuvrijednosti prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d. za CHF na dan plaćanja. Isto tako nije sporno da je tužitelju naplaćen trošak zaključenja ugovora (tzv. ulazna naknada) u iznosu od 502,46 EUR dana 06. rujna 2006., a što su stranke učinile nespornim na ročištu od 02. srpnja 2025.

6.2. Sporna je valjanost ugovornih odredbi kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, promjenjiva kamatna stopa i tzv. ulazna naknada, kao i pripada li u tom slučaju tužitelju utuženi iznos na ime razlike u obračunatim anuitetima, do koje razlike je došlo radi primjene takve ugovorne odredbe, kao i iznos plaćene tzv. ulazne naknade. Također je sporno je li u konkretnom slučaju nastupila zastara potraživanja, kao i visina tužbenog zahtjeva.

7. Na predmetni spor ne mogu se primijeniti utvrđenja iz kolektivnog spora koji je vođen pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-1401/12, jer tuženik nije bio stranka u tom sporu, slijedom čega nije moguće niti primijeniti odredbu čl. 502.c ZPP-a (tako i Vrhovni sud u odluci Revd 2379/21 od 1. lipnja 2021.).

8. Za ocjenu (ne)osnovanosti tužbenog zahtjeva valja primijeniti odredbe čl. 81., 82., 85., 86. i 87., te čl. 89. i 90. Zakona o zaštiti potrošača, ("Narodne novine" broj 96/03, dalje ZZP) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora, Direktivu 93/13/EEZ od 5. travnja 1993., te odredbe Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21 i 114/22, 156/22, 155/23, dalje ZOO).

9. Iz toč. 9.1. Općih uvjeta ugovora o kreditu, Inačica: CHF: 2005-01, koji su sastavni dio Ugovora o kreditu proizlazi da visina mjesečnih obroka kredita podliježe prilagodbi zbog promjena ili uvođenja novih poreza, davanja i pristojbi, kao i promjena uvjeta refinanciranja, koji su temelj kalkulaciji, kao i u slučaju promjene propisa, nadalje u slučaju donošenja odluka ili mjera nadležnih tijela, koja neposredno ili posredno imaju slični učinak. Pod navedenim uvjetima može biti promijenjena nominalna godišnja kamatna stopa na kredit, kao i efektivna kamatna stopa na kredit. Visina obroka je promjenjiva i ako se cijena vozila promijeni prije isplate kredita Trgovcu.

9.1. Iz odredbe čl. II. Ugovora o kreditu, Inačica: CHF: 2005-01, koji su sastavni dio Ugovora o kreditu proizlazi da je ugovoren iznos kredita kunska protuvrijednost 23.684,55 CHF po prodajnom tečaju Raiffeisenbank Austria d.d. važećem na dan plaćanja, te da iznos kredita uključuje troškove zaključenja Ugovora u visini navedenoj u tč. III. Ugovora o kreditu, a isplaćuje se trgovcu navedenom u tč. I. ovog ugovora uz prethodno umanjenje za iznos troškova zaključenja Ugovora". U toč. III. navedeni su i troškovi zaključenja Ugovor s uključenim porezom na nadodanu vrijednost u visini od 806,07 CHF.

9.2. Iz odredbe čl. 5. Ugovora o kreditu, Inačica: CHF: 2005-01, koji su sastavni dio Ugovora o kreditu proizlazi da je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunama prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, za CHF važećem na dan plaćanja.

10. Na okolnost postupanja tuženika u fazi pregovora i pojašnjavanja tužitelju značenja spornih ugovornih odredbi sud je saslušao tužitelja.

11. Tužitelj je u svom iskazu naveo da je digao kredit kod tuženika jer mu je to bila najpovoljnija opcija. Krediti mu trebao za kupnju auta koje je koristio samo za osobne potrebe. U trenutku dizanja kredita nije imao otvoren obrt niti poslovne udjele u trgovačkim društvima. Kredit je digao u CHF jer su mu to ponudili kao najpovoljniji kredit, nisi mu nudili kredite u drugim valutama. Ugovor je prije potpisivanja pročitao i razumio samo da mora isti otplaćivati. Nisu mu ništa objašnjavali niti je išta pitao u vezi rizika uz valutnu klauzulu, promjenu kamatne stope kao niti naknade za obradu kredita. Na sam sadržaj ugovora nije moga utjecati.

11.1. Iskaz tužitelja sud je u cijelosti prihvatio kao istinit, jer je iskazivala jasno i uvjerljivo, a istinitost njegovog iskaza nije dovedena u pitanje drugim dokazima izvedenima tijekom postupka, a tuženik nije niti predlagao saslušanje svog djelatnika koji je sudjelovao u sklapanju spornog ugovora o kreditu.

12. Dovodeći u vezu iskaz tužitelja, način formulacije spornih odredbi ugovora i sadržaj samog Ugovora o kreditu sud utvrđuje da u konkretnom slučaju tužitelj kao korisnik kredita nije s tuženikom mogao pojedinačno pregovarati o ugovornoj odredbi kojom je ugovorena kamatna stopa koja "podliježe prilagodbi" kao niti o ugovornoj odredbi kojom je ugovoreno da je glavnica kredita vezana za valutu švicarski franak, te ugovornoj odredbi o tzv. ulaznoj naknadi.

13. Tuženik kao profesionalac, nije sukladno načelu savjesnosti i poštenja, informirao tužitelja kao potrošača o svim rizicima koje on sklapanjem predmetnog ugovora prihvaća te je također propustio iste te informacije uklopiti u sadržaj ugovora, a sve kako bi tužitelj kao potrošač mogao razumjeti što mu donose sporne ugovorne odredbe i kako bi o tome mogla donijeti informiranu odluku.

13.1. U odnosu na valutnu klauzulu kao pružanje cjelovite informacije tužitelju, mogla se smatrati samo situacija da je tužitelj od tuženika izričito, jasno i razumljivo upoznat sa specifičnim rizicima valutne klauzule u švicarskim francima pa da bi tužitelj kao potrošač, imajući u vidu to saznanje mogao razumjeti i predvidjeti ekonomske posljedice koje za nju proizlaze ugovaranjem takve ugovorne odredbe, a što tuženik u konkretnom slučaju nije dokazao.

13.2. Stoga je ugovaranje predmetnih odredaba, protivno načelu savjesnosti i poštenja, izazvalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu tužitelja kao korisnika kredita. Naime, u konkretnom slučaju je prilikom sklapanja predmetnog ugovora o kreditu između stranaka u svrhu definiranja načina otplate, ugovorena valutna klauzula s valutom švicarski franak, a koja je u vrijeme sklapanja tog ugovora predstavljala povećani rizik za tužitelja, kao korisnika kredita i potrošača, a koji rizik se ubrzo i realizirao, uslijed čega je došlo do značajnog povećanja iznosa anuiteta kredita u odnosu na početni.

13.3. Dakle, iako je tužitelj mogao načelno biti upoznat s valutnom klauzulom te mu je načelno moglo biti jasno da će se visina anuiteta mijenjati ovisno o kretanju tečaja CHF, sud utvrđuje da tužitelj kao prosječni potrošač koji ne raspolaže stručnim znanjem nije bio upoznat s prirodom i specifičnosti valute švicarski franak kao "valute utočišta", koja je bila poznata tuženiku.

13.4. Treba reći da navedena neravnoteža prava i obveza ugovornih stranaka nastaje samim sklapanjem ugovora bez pojedinačnog pregovaranja i informiranja potrošača o rizicima koje preuzima na sebe bez znanja i svijesti o neznanju tog rizika, a što sve vrijedi i za ovaj pojedinačni ugovor tj. parnične stranke.

13.5. Ovo zato što je upravo propuštanje davanja bitne informacije o specifičnosti valute CHF i posebnog rizika valute CHF, kraj činjenice da taj rizik preuzima potrošač već samim ugovornim odredbama, koje je sastavio tuženik, unaprijed, bez pojedinačnog pregovaranja dovelo do značajne neravnoteže.

14. Također, sud utvrđuje da tužitelj nije bio upoznat niti s parametrima o kojima ovisi promjena kamatne stope.

14.1. Ugovorna kamata sadržajno je naknada koju se korisnik kredita obvezuje platiti za korištenje iznosa novčanih sredstava odobrenih mu na određeno vremensko razdoblje od strane banke, uz njegovu obvezu vraćanja iskorištenog iznosa novca, a sve u vrijeme i na način kako je to Ugovorom o kreditu i ugovoreno. Stoga ugovorena kamata kao takva mora biti određena odnosno određiva, sve imajući u vidu odredbu čl. 269. st. 2. i čl. 272. ZOO-a.

14.2. Međutim, sporna odredba toč. 9.1. Općih uvjeta ugovora o kreditu ne sadrži podatke na temelju kojih bi se moglo zaključiti na koji način tuženik izračunava kamatnu stopu, pa samim time ni jasne podatke o tome pod kojim uvjetima se ta kamatna stopa mijenja. Stoga tužitelj, na temelju tako neodređenih uvjeta promjene kamatnih stopa nije mogao usporediti uvjete promjene kamatne stope pa time ni ocijeniti opravdanost povišenih kamatnih stopa u trenutku njihova eventualna povišenja. Sporna odredba Ugovora o kreditu ne sadrži jasne uvjete promjene ugovorene promjenjive kamatne stope, a koje bi bile razumljive prosječnom potrošaču.

14.3. Isto tako, iz iskaza tužitelja proizlazi da mu prilikom zaključenja ugovora nije pružena informacija od strane tuženika o mogućim kretanjima kamatne stope, niti "formula" prema kojoj će se kamatna stopa mijenjati tijekom trajanja ugovora, već je mislila da će kredit otplaćivati prema planu otplate.

14.4. Dakle, buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva niti je bila određena, a niti određiva. Ne samo to, radilo se o ugovornim odredbama čiji sadržaj prosječnom potrošaču objektivno nije bio, niti je mogao biti razumljiv. Stoga takva ugovorna odredba uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita - potrošača kao jedne ugovore strane u odnosu na banku - trgovca kao drugu ugovornu stranu, a što je suprotno temeljnim načelima obveznog prava, uz ostalo načelu ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima te načelu dužnosti njihove suradnje i načelu zabrane zlouporabe prava.

14.5. Kako su odredbe o ugovorenoj kamati, koja "podliježe prilagodbi...", dakle u skladu s odlukama tuženika, u predmetnom Ugovoru o kreditu nepoštene to su u smislu odredbe čl. 87. st. 1. ZZP te ugovorne odredbe ništete.

15. Što se tiče zahtjeva koji se odnosi na plaćanje naknade za ugovaranje kredita valja reći sljedeće: po čl. 59. toč. 3. ZZP/03 ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati poglavito odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti.

15.1. Nije sporno da ugovor ne sadrži konkretan opis troškova niti usluga koji se plaćanjem sporne naknade naplaćuju u vrijeme sklapanja ugovora, a prema shvaćanju ovog suda ti troškovi i usluge koje se pružaju u zamjenu za spornu naknadu

nisu samorazumljivi. Iz iskaza tužitelja proizlazi da niti prilikom sklapanja ugovora o kreditu nije o tome bilo govora.

15.2. Imajući na umu zakonsku obvezu tuženika iz čl. 59. toč. 3. ZZP/03 i činjenicu da nije riječ o samorazumljivim troškovima, očito je da je tuženik na tužitelja spornom odredbom ugovora o kreditu prenio obvezu plaćanja naknade i troškova koji ne odgovaraju stvarno pruženim uslugama ili troškovima. Ta ugovorna obvezna koja ima učinak to da je tuženik de facto oslobođen obveze iz čl. 59. toč. 3. ZZP/03 da dokazuje da su prije isplate kredita stvarno nastali troškovi i stvarno pružene usluge u visini od sada 502,46 EUR, utječe, prema shvaćanju ovog suda, na pravni položaj tužitelja i stvara na njegovu štetu značajnu neravnotežu u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere jer tuženik nije dokazao da ta naknada odgovara stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima.

16. Pri tome, tužitelj niti po prirodi svog zanimanja i stupnja obrazovanja nije mogao razumjeti ekonomske posljedice spornih ugovornih odredbi za njezine financijske obveze.

16.1. Nadalje, iz iskaza tužitelja, kojeg je sud prihvatio kao istinitog, proizlazi da je novcem kojeg je dobio predmetnim Ugovorom o kreditu kupio automobil koji je koristio za osobne potrebe.

16.2. Prema odredbi čl. 3. ZZP potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj poslovnoj djelatnosti niti obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja.

16.3. Dovodeći u vezu iskaz tužitelj te sadržaj spisa iz kojeg ne proizlazi nikakva naznaka da je tužitelj kredit zatražio i ostvario u svrhu namijenjenu njegovoj poslovnoj djelatnosti ili obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja, odnosno da se uopće bavio takvim djelatnostima, sud utvrđuje da je tužitelj potrošač sukladno odredbama Zakona o zaštiti potrošača, a tuženik je taj koji je bio dužan dokazati da je predmetni pravni posao sklopljen u poslovne ili poduzetničke svrhe (tako Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020. i dr.).

17. Prema odredbi čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5.4.1993. ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako je u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora.

17.1. Prema odredbi čl. 5. Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo.

17.2. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZZP-a, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a sukladno odredbi čl. 81. st. 2. ZZP-a, smatra se da se o pojedinoj

ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Nadalje, sukladno odredbi čl. 87. st. 1. ZZP-a, nepoštena ugovorna odredba je ništava.

17.3. S obzirom da se, kako je to prethodno obrazloženo, o spornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo, da su iste bile unaprijed formulirane od strane tuženika te da tužitelj nije imao utjecaja na njihov sadržaj, radi se o nepoštenim ugovornim odredbama u smislu odredbe čl. 81. ZZP-a, koje su sukladno odredbi čl. 87. ZZP ništetne.

18. U smislu odredbe čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti sve ono što je primila na temelju takvog ugovora. Stoga tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta i to kao razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna tuženika prema promjenjivoj kamatnoj stopi i iznosa obračunatog prema početnoj stopi te iznosa plaćenog na temelju obračuna promjene valute po prodajnom tečaju Raiffeisenbank Austria d.d. na dan računa i iznosa obračunatog prema prodajnom tečaju Raiffeisenbank Austria d.d. na dan korištenja kredita, kao i iznosa tzv. ulazne naknade.

19. U svrhu utvrđenja spornih iznosa, izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću.

19.1. U svom nalazu i mišljenju od 16. prosinca 2025. vještak Darko Prpić naveo je da ukupna razlika između iznosa mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika, i iznosa mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 1.079,79 CHF odnosno iznosi 775,24 EUR, dok ukupna razlika iznosu obroka primjenom tečaja na dan računa u odnosu na iznose obroka primjenom tečaja na dan početka ugovora iznosi 20.084,04 kn, za obroke koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos, odnosno iznosi 2.665,62 EUR.

19.2. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje, budući da je isti sačinjen jasno i obrazloženo, isti nije u proturječnosti sam sa sobom ili s izviđenim okolnostima, a stranke prigovora nisu imale.

20. Prema odredbi čl. 1111. ZOO, kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala. Članak 1115. ZOO, uređujući opseg vraćanja stečenog, određuje da, kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

20.1. Kako je tuženik utužene iznose primio s obzirom na ugovorne odredbe koje su utvrđene ništetnima, to je, temeljem citirane odredbe ZOO-a, dužan vratiti ih tužitelju. Ugovaranjem promjenjivosti kamatne stope i prodajnog tečaja tuženika za CHF važećeg na dan računa pojedinog anuiteta, tuženik je sam propustio tužitelja upoznati sa egzaktnim parametrima koji utječu na odluku tuženika o promjeni kamate stope i ekonomskim posljedicama takvih odredaba, slijedom čega je njegovo postupanje ocijenjeno nepoštenim, a zatezna kamata tužitelju je priznata od dana tuženikovog stjecanja utuženih iznosa.

21. Odluka o visini stope zakonske zatezne kamate do 31. prosinca 2007. temelji se na odredbi čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate ("Narodne novine" broj 72/02. i 153/04.), od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. na odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15.), od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. na odredbi čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 78/15.), od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. na odredbi čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 114/22 i 156/22), a od 1. siječnja 2024. do isplate na odredbi čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 155/23).

22. Neosnovan je i prigovor zastare, kojeg je istaknuo tuženik. Naime, tužitelj u ovome postupku postavlja deklaratorni zahtjev na utvrđenje ništetnim ugovornih odredbi, dok je na sjednici održanoj 30. siječnja 2020. posl. br. Su-IV-47/2020-2 Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeo pravno shvaćanje da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj ono što su primile na temelju nišetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO/05, kao posljedice utvrđenja nišetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena nišetnost ugovora.

23. Isto tako, budući da predmetni Ugovor od 31. kolovoza 2006. ima sva obilježja potrošačkog ugovora i da je tužitelj potrošač i to prosječni, neosnovano tuženik osporava njegovu aktivnu legitimaciju za pokretanje ovog spora i primjenu na konkretni slučaj odredbi Zakona o zaštiti potrošača.

24. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

25. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a i sukladno vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/2023. i 107/2025., dalje u tekstu: OT) vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

25.1. S obzirom na vrijednost predmeta spora (3.943,32 EUR) tužitelju je priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7.1. Tarife) 100 bodova, trošak zastupanja na ročištu od 02. srpnja 2025. i 14. travnja 2026. (Tbr. 9.1. Tarife) po 100 bodova, ukupno 200 bodova, trošak podneska od 09. rujna 2024. i 15. siječnja 2026. (Tbr. 8.1. Tarife) po 100

bodova, ukupno 200 bodova, trošak pristupa na ročište za objavu (Tbr. 9.3. Tarife) 50 bodova sveukupno 550 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 EUR iznosi 1.100,00 EUR. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 42,33 EUR i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 85,88 EUR, te trošak predujma za financijsko vještačenje u iznosu od 400,00 EUR pa je tužitelju valjalo odrediti trošak u ukupnom iznosu od 1.628,21 EUR zajedno sa zatraženom zateznom kamatom tekućom od donošenja odluke do isplate po stopi iz članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 126/2021., 114/2021., 156/2022. i 155/2023.), a sve sukladno odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022. i 06/2024.).

25.2. Tužitelju nije priznat trošak dopisa od 11. siječnja 2023. i 03. veljače 2022. s obzirom isti nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka (čl. 155. st. 1. ZPP-a).

25.3. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II izreke rješenja.

U Zagrebu 27. svibnja 2026.

Sudac:

Borna Pešek

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave presude, a o njoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-30888-99bbe**

Kontrolni broj: **0689b-43406-84180**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.